

വെളിച്ചം റമദാൻ 2022

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുൾആൻ പഠന പദ്ധതി

റമദാൻ 6

സുറത്തു നജദ്

ആയത്ത് 1 മുതൽ 32 വരെ

Velicham Online

 velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

 facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

سورة النجم

53. സുറത്തുനജ്മ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 62 - വിഭാഗം (റുകുള്) 3

[32 -ാം വചനം മദനിയ്യാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

ബുഖാരി, മുസ്ലിം, അബൂദാവൂദ്, നസാഇഹു الله رحمة الله എന്നീ മഹാൻമാർ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സുജൂദ് (ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്ത്) അവതരിച്ച ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായം സുറത്തുനജ്മ് ആകുന്നു. എന്നിട്ട് (അത് ഓതിക്കൊണ്ട്) നബി ﷺ സുജൂദ് ചെയ്കയുണ്ടായി. (അത് കേട്ടവരിൽ) ഒരാൾ ഒഴിച്ച് മറ്റൊരാൾക്കും സുജൂദ് ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യൻ ഒരു പിടി മണ്ണ് കയ്യിലെടുത്ത് അതിൻമേൽ സുജൂദ് ചെയ്കയാണ് ചെയ്തത്. പിന്നീട് അയാൾ അവിശ്വാസിയായ നിലയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടത് ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ഉമയ്യത്തുബ്നുഖലഫ് (أُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ) ആയിരുന്നു അത്. നബി ﷺ ജനമദ്ധ്യേ പരസ്യമായി ഓതിക്കേൾപ്പിച്ച ഒന്നാമത്തെ സുറത്ത് ഇതാണെന്നും. മക്കാഹറമിൽവെച്ച് മുശ്റിക്കുകളും കൂടിയുള്ള സദസ്സിൽവെച്ച് തിരുമേനി അത് ഓതിയെന്നും ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) ൽ നിന്നുതന്നെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (رواه ابن مردويه) അവസാനത്തിലെ ആയത്തിലാണ് സുജൂദിന്റെ സ്ഥാനം. ഈ സുറത്തിലെ വചനങ്ങൾ ഓരോന്നും ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളോട്ട് തുളച്ച് ചെല്ലുവാൻ പോരുന്നവയത്രെ. കൂടാതെ, ആകർഷകമായ ഒരു ശ്രവണമാധുര്യം കൂടി അവർക്കുള്ളതായിക്കാണാം.

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ നക്ഷത്രം തന്നെയാണ് സത്യം- അത് താണുവരുമ്പോൾ!

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

﴿2﴾ നിങ്ങളുടെ ആൾ [നബി] വഴി പിഴച്ചിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തിന് അബദ്ധം പിണഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

﴿3﴾ അദ്ദേഹം (സ്വന്തം) ഇച്ഛപ്രകാരം സംസാരിക്കുകയില്ല.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾

﴿4﴾ അത്, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന വഹ്യാ [ദൈവികബോധനം] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

إِن هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

﴿1﴾ اذْهَوَىٰ നക്ഷത്രം തന്നെയാണ് അത് വീണ് (താണ്) വരുമ്പോൾ, അസ്തമിച്ചാൽ ﴿2﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൾ, കൂട്ടുകാരൻ, ചങ്ങാതി غَوَىٰ അവലം പിണഞ്ഞിട്ടു (തെറ്റ് പറ്റിയിട്ടു)മില്ല ﴿3﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ഇച്ഛയാൽ, ഇച്ഛപ്രകാരം ﴿4﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ അതല്ല വഹ്യാ അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്യാ നൽകപ്പെടുന്ന

അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്ത് പറയുമ്പോൾ, അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങളും കൂർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഇന്നത്തെ നിരീക്ഷണ സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിൽ വരുമുന്പ്രകൃത രൂപത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആകാശത്തെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുമായിരുന്നു. കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾ ദിനം പ്രതി ഉദിക്കുന്നു, അസ്തമിക്കുന്നു, മുന്നോട്ടുവരുന്നു, പിന്നോട്ടുപോകുന്നു, ശോഭിക്കുന്നു, പ്രകാശിക്കുന്നു.....! വലുപ്പത്തിലും ഗതിവിഗതിയിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളെങ്കിലും ഓരോന്നും ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതമായ പരിപാടിയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു. ഘടികാരവും, വടക്കുന്നോക്കിയന്ത്രവും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ദിക്ക് നിർണയത്തിലും, നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. സമുദ്രത്തിലും മരുഭൂമിയിലും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്ക് നക്ഷത്രമാർഗങ്ങളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായ അറിവെങ്കിലും ഒഴിച്ച് കൂടാത്തതായിരുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന മാർഗദർശകൻമാർ. (وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ)

പരിഷ്കൃത ഗവേഷക നിരീക്ഷണ ഫലങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യത്തെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മുൻകാലത്ത് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത വിലപ്പെട്ട പല വിജ്ഞാനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്ത് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ രഹസ്യങ്ങളും വസ്തുതകളും ഇന്ന് മനുഷ്യന് അറിവായിട്ടുണ്ട്. മൂപ്പതിനായിരമോ, മൂപ്പതുലക്ഷമോ നക്ഷത്രങ്ങളാണ് ആകാശത്തുള്ളതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലം നാം പിന്നിട്ട് കഴിഞ്ഞു. മുപ്പായിരം കോടി നക്ഷത്രകുടുംബങ്ങൾ- അഥവാ സൗരയൂഥങ്ങൾ- ആകാശഗംഗയിലുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറയുന്നു. അവ

യിലൊന്നത്രെ നമ്മുടെ സൗരയൂഥം. ഭൂമിക്കും ആകാശത്തിനുമിടക്കുള്ള ദൂരം അഞ്ഞൂറ് കൊല്ലത്തെ നടത്തയാത്രാദൂരമോ, അതിലധികമോ ആണെന്ന് ഒരു കാലത്ത് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭൂഗോളം ആകമാനം ഒന്ന് ചുറ്റുവാൻ ഒരു സെക്കന്റിന്റെ ഏഴിൽ ഒരു ഭാഗം സമയം മാത്രം എടുക്കുന്ന വെളിച്ചം- അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യുതതരംഗം -ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ണാടിയിൽ ഇന്ന് അറിയപ്പെട്ട ആകാശ മണ്ഡലത്തെ ഒന്ന് വൃത്തം വെച്ച് പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഏതാണ്ട് പത്തു കോടി കൊല്ലങ്ങൾ വേണം എന്നാണത്രെ ഇപ്പോഴത്തെ നിഗമനം.

ഈ മഹാമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെപ്പറ്റി മുന്പില്ലാത്ത വിവരങ്ങൾ എത്രതന്നെ ഇന്ന് മനുഷ്യന് കരസ്ഥമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അവന് കിട്ടുന്ന ഓരോ അറിവും, അവയെപ്പറ്റി അവന് അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത അജ്ഞാത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വിസ്തൃതി വലുതാക്കിക്കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, ഒളിഞ്ഞ് കിടപ്പുള്ള അദ്യശ്യ ശക്തികളിലേക്കൊന്നും ഹൃദയംകൊണ്ട് നോക്കാതെ, വെളിയിൽകണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കുന്ന മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏതൊരു മഹാദ്യഷ്ടാന്തവും പ്രകൃതിയുടെ പ്രക്രിയയെന്ന ഒരൊറ്റ വാക്കിലൊതുക്കി അവൻ വിധി കൽപിച്ചു സംതൃപ്തിയടഞ്ഞേക്കും. അതേ സമയത്ത് സത്യവിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തെ അവ മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിവും ദൃഷ്ടാന്തവും ലഭിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഒരിടത്ത് നിശ്ചലമായിരിക്കുമ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കുക അവ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ചലിക്കുമ്പോഴായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നക്ഷത്രം കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തപ്പോൾ **إِذْ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُغَانٍ ذَرِيَّةٍ وَالسَّمَاءُ مُدْغَانَةٌ** (അത് താണുപോകുമ്പോൾ) എന്നൊരു ഉപാധി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് **اللَّهُ اعْلَمُ**. ഇതേ വാക്കിന് തന്നെ മേൽപോട്ട് ഉയരുമ്പോൾ എന്നും ഭാഷയിൽ അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടർത്ഥങ്ങളും ഒരേ സമയത്ത് കൽപിച്ചു കൂടാ. പക്ഷേ, ഓരോന്നും ഇവിടെ യോജിക്കുന്നത് തന്നെ. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടർത്ഥവും സ്വീകരിച്ചു കാണാം. ഈ രണ്ട് അർത്ഥങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് മറഞ്ഞു, അസ്തമിച്ചു എന്നും, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, ഉദിച്ചു എന്നുമൊക്കെ അതിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നതും. **النجم** (നക്ഷത്രം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ഒരു പ്രത്യേക നക്ഷത്രമല്ല- നക്ഷത്രം പൊതുവിലാണ് -എന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ നിലക്കാണ് നാമും മുകളിൽ സംസാരിച്ചത്. കാര്ത്തിക നക്ഷത്രത്തെ (**القمر**) പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചും **النجم** എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നത്കൊണ്ട് അതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള പല അന്തസാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകം.

നിങ്ങളുടെ ആൾ അഥവാ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ നേർമാർഗം വിട്ട് തെറ്റുകയോ, അദ്ദേഹത്തിന് അബദ്ധം പിണയുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നത്രെ നക്ഷത്രം മുഖേന ആണയിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജനിച്ചുവളർന്നു. നാല്പത്വർഷം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ബഹുമാനാദരവുകൾക്കും തികച്ചും പാത്രമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളാണ് (صَاحِبُكُمْ) അദ്ദേഹം. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തോട് നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും വിശ്വാസവും നഷ്ടപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി പല ആശങ്കകൾക്കും നിങ്ങൾ വശംവദരാവുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു പിഴവും പിണഞ്ഞിരിക്കുകയല്ല. തന്നിഷ്ടം പറയുന്ന ആളുമല്ല അദ്ദേഹം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതനാക്കി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യബോധനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ പ്രബോധനകൃത്യവുമായി മുന്നോട്ട് വരുവാൻ ഇത് മാത്രമാണ് കാരണം. ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ആശങ്കക്കും, സംശയങ്ങൾക്കും അവകാശമില്ല എന്ന് താൽപര്യം.

നബി ﷺ ഇച്ഛപ്രകാരം സംസാരിക്കുകയില്ല (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. തന്നിഷ്ടമോ സ്വാർത്ഥമോ മുൻനിറുത്തി സംസാരിക്കുകയെന്ന സ്വഭാവമേ നബി ﷺ ക്കില്ല എന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. എന്നാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ഏതിനെ ആധാരമാക്കിയാണ് എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അതിനുള്ള മറുപടിയിട്ടാണ്, അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്ന വഹ്യാല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിലെ അത് (هُوَ) എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി ﷺ സംസാരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കാം. അഥവാ വഹ്യാൽ മൂലവും, വഹ്യിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് സംസാരിക്കാറുള്ളത് എന്ന് സാരം. അവിടുത്തെ സംസാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന കൂർആനാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ നബി ﷺ യുടെ നേരെ ആക്ഷേപങ്ങളും നിഷേധങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും. ആകയാൽ, ആ സർവ്വനാമം കൂർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് വരാം. സു: ശുറായുടെ അവസാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, വഹ്യാൽ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും, കൂർആന്റെ വഹ്യാൽ ജിബ്ബീൽ (അ) എന്ന മലക്ക് മുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യിൽനിന്ന് കേൾക്കുന്നതെല്ലാം മനഃപാഠമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ എഴുതി വെക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ചില ആളുകൾ എന്നെ വിരോധിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: താൻ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യിൽനിന്ന് കേൾക്കുന്നതെല്ലാം എഴുതുന്നു. റസൂലാകട്ടെ, ഒരു മനുഷ്യനാണ്, ദേഷ്യമുള്ള

അവസരത്തിലും സംസാരിക്കുമല്ലോ? (അതുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ സംസാരത്തിൽ വല്ല നീക്കുപോക്കും ഉണ്ടായേക്കാമല്ലോ.) അങ്ങനെ ഞാൻ അത് നിറുത്തിവെച്ചു. ഞാനിൽ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: *اكتب فو الذي نفسي بيده ما خرج مني إلا الحق* (എഴുതിക്കൊള്ളുക, എന്റെ ദേഹം യാതൊരു വന്റെ കയ്യാശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! എന്നിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പുറത്തുവരികയില്ല.) (അ; 3;) അബൂഹുറൈഃ (റ)യിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ഞാൻ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ല (*لا أقول إلا حقا*) എന്ന് റസൂൽ ﷺ പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ സ്വഹാബികളിൽ ചിലർ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോട് വിനോദം (തമാശ) പറയാറുണ്ടല്ലോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: *اني لا أقول إلا حقا* (നിശ്ചയമായും ഞാൻ യഥാർത്ഥം-അഥവാ കാര്യം- അല്ലാതെ പറയുകയില്ല (അ.))

അടുത്ത 5 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ആയത്തുകളിലെ ചിലവാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ചില പടങ്ങളുടെയും, ചില സർവ്വനാമ (*ضمير*)ങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കിയതിൽ നിന്നാണ് പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, അവയിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം, നമ്മുടെ അറിവിനും, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കും ഉപരിയായതുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലെങ്കിലും ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിൽ വേറൊരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. എന്നാൽ, പ്രാമാണ്യരായ കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് ചില ഭാഗങ്ങൾമാത്രം അടർത്തിയെടുത്തും, ചില വാക്കുകൾക്ക് നീഘണ്ടുകളിൽ കാണുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അർത്ഥങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തുംകൊണ്ട് ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ ഒതുക്കി നിറുത്താതെ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ- മറ്റ് ചിലേടങ്ങളിലുമെന്നപോലെ- സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ ചിലർ മുതിർന്ന് കാണാം. സ്വീകാര്യമായ പ്രമാണങ്ങൾക്കും, കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും തികച്ചും എതിരായ ആ നൂതനവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ മനഃസാക്ഷിയുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശകലനം നടത്തുവാൻ മിനക്കെടുത്തപക്ഷം അത് കുറെ ദീർഘിച്ച് പോയേക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

കൂർആൻ വ്യാഖ്യാന പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പ്രസ്തുത വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു വാസ്തവം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 5 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം, ജിബ്രീൽ(അ) എന്ന മലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ നബി ﷺ ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരത്തിലും, നബി ﷺ യുടെ പ്രസിദ്ധമായ

മിഅ്റാജ്യാത്ര ഉണ്ടായ അവസരത്തിലും സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ അവർക്കിടയിൽ തർക്കമില്ല. സ്വഹാബികളും മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതവര്യന്മാരും അടങ്ങുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷം കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂർആൻ വാക്യങ്ങളുടെയും, ഹദീഥുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ആ മാർഗ്ഗംതന്നെ നമുക്കും സ്വീകരിക്കാം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. *ومن الله التوفيق*

﴿5﴾ ശക്തിമത്തായ കഴിവുകളുള്ള ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്;-

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى

﴿6﴾ (അതെ) ബലവാനായുള്ള ഒരവൻ, അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ശരിക്കു നിലകൊണ്ടു. [സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.]

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى

﴿7﴾ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, ഉന്നതമായ (നഭോ) മണ്ഡലത്തിലുമായിരുന്നു.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى

﴿5﴾ *عَلَّمَهُ* അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു *شَدِيدُ* കഠിനമായവൻ, ഊക്കൻ, ശക്തൻ *الْقُوَى* ശക്തികൾ (വൻകഴിവ്) ﴿6﴾ *ذُو مِرَّةٍ* ബലവാൻ, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവൻ *فَاسْتَوَى* എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ശരിയായി നിലകൊണ്ടു ﴿7﴾ *وَهُوَ* അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദ്ദേഹം *بِالْأُفُقِ* മണ്ഡല (ചക്രവാള)ത്തിൽ ആയിരുന്നു, ബഹിർഭാഗത്തിലാണ് *الْأَعْلَى* ഉന്നതമായ

നബിﷺ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവിടുത്തേക്ക് എങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നുവെന്ന് വിവരിക്കുകയാണ്. പലവിധശക്തികളുള്ള അതി ബലവാനായ ഒരാൾ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ശരിയായ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അത് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അതിനെക്കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം കളവ് പറയുന്നതോ, ഭ്രാന്ത്പറയുന്നതോ ഒന്നുമല്ല എന്ന് സാരം.

ശക്തിമത്തായ കഴിവുകളുള്ളവൻ (*شَدِيدُ الْقُوَى*) എന്നും, ബലവാൻ (*ذُو مِرَّةٍ*) എന്നും പറഞ്ഞത് ജിബ്രീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. *مِرَّةٍ* എന്ന വാക്കിന് ബുദ്ധിശക്തി, ആലോചനശക്തി, വമ്പിച്ച ശക്തി, കൗതുകമുള്ള പ്രകൃതി, എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ ആളാണ് ജിബ്രീൽ (അ) എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ അത് ഇറക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് സൂ: അൽബകറഃ 97 ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 26 : 193 ൽ വിശ്വ

സ്തനായ ആത്മാവ് (الروح الأمين) എന്നും, 16 : 102 ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് (الروح القدس) എന്നും ജിബ്രീലിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂ: തക്വീർ (التكوير) 19 : 23 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: നിശ്ചയമായും ഇത് മാനുനായ, ശക്തി മാനായ, അർശിന്റെ നാഥന്റെ അടുക്കൽ സ്ഥാനമുള്ളവനായ, അവിടെ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നവനായ, വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത വാക്കാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആൾ (നബി) ഒരു ഭ്രാന്തനെന്നുമല്ല. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ (ആ ദൂതനെ) സ്വപ്നമയ നഭോമണ്ഡലത്തിൽവെച്ച് കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ - إِلَىٰ قَوْلِهِ: بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ)

നബി ﷺ ജിബ്രീലിനെ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യമാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഒന്ന് ഹിറാമലയിൽവെച്ചും, മറ്റൊന്ന് മിഅ്റാജ്എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധ വാനാരോഹണയാത്രയിലും. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ചാണിവിടെ 5 മുതൽ 12 വരെയും താഴെ സൂ: തക്വീർ 19 മുതൽ 23 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് തുടർന്നുള്ള 13 മുതൽ 18 വരെ വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി സൂ: തക്വീറിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇബ്നു കമീർ (റ) പറയുന്നതുപോലെ, സൂ: തക്വീറിന്റെ അവതരണം മിഅ്റാജിന്റെ മുമ്പായിരിക്കാം. والله أعلم

നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് ഹിറാഗുഹയിൽവെച്ച് ഒന്നാമതായി മലക് മുഖേന വഹ്യ് ലഭിച്ചതും, അപ്പോൾ സൂ: അലക് (سورة إقرأ) അവതരിച്ചതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പിന്നീട് കുറെ നാളത്തേക്ക് വഹ്യ് വരാതിരിക്കുകയുണ്ടായി. വഹ്യ് വീണ്ടും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള ആവേശവും, ആ മഹാനുഗ്രഹം നിന്നുപോയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയാശങ്കയും നിമിത്തം തിരുമേനിക്ക് അസ്വസ്ഥതതോന്നി. വല്ല കുന്നിൻ മുകളിലും കയറി താഴെവീണു മരണപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നു പോലും തിരുമേനിക്കുതോന്നിപ്പോയിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന ചില വാക്കുകൾ- അശരീരി ശബ്ദം- അവിടുന്ന് കേൾക്കുമായിരുന്നു. അതുകേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് സമാധാനം വരും. വീണ്ടും അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നും. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരിക്കൽ മലക്- ജിബ്രീൽ (അ) തന്റെ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന് അറുനൂറ് ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ- ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ- ഒരു പീഠത്തിലായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വമ്പിച്ച ആ സൃഷ്ടിരൂപം ചക്രവാളത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗം മുഴുവനും മുടുമാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് فَاسْتَوَىٰ وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ (അദ്ദേഹം ശരിക്ക്- യഥാർത്ഥത്തിൽ- നിലകൊണ്ട്; അദ്ദേഹം ഉന്നതമായ മണ്ഡലത്തിലുമായിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതും, തുടർന്ന് 8 മുതൽ 12 കൂടിയ അഞ്ചുവചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നതും. അഹ്മദ് (റ), ബുഖാരി (റ), മുസ്ലിം (റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയതും, ഇസ്ലാം ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായതുമാണ് ഈ

സംഭവം. ജിബ്‌രീലിനെ (അ) കണ്ടശേഷം നടന്നതെന്താണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

﴿8﴾ പിന്നീട് അദ്ദേഹം അടുത്തു; അങ്ങനെ, (കുടുതൽ) അടുത്തു വന്നു:-

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى

﴿9﴾ എന്നിട്ട് രണ്ട് വില്ലിന്റെ അളവിൽ, അല്ലെങ്കിൽ (അതിലും) കുടുതൽ അടുപ്പമായിത്തീർന്നു.

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

﴿8﴾ പിന്നെ അദ്ദേഹം അടുത്തു അങ്ങനെ അടുത്തുകൂടി, കീഴ്പോട്ടുവന്നു ﴿9﴾ എന്നിട്ട് ആയി ചുറ്റ അളവിൽ, തോത്, ഞാൺ (പോലെ) قَوْسَيْنِ രണ്ട് വില്ലിന്റെ أَوْ أَدْنَىٰ അല്ലെങ്കിൽ കുടുതൽ അടുത്തത്.

അതായത്, ചക്രവാളത്തിനുമീതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടശേഷം മലക്ക് നബി ﷺ യുമായി അടുത്തടുത്തു. അങ്ങേയറ്റം അടുത്തു വന്നു എന്ന് സാരം. രണ്ട് മനുഷ്യന്മാർ തമ്മിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും രണ്ട് ഭൗതിക ജീവികൾ തമ്മിലോ അടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അടുപ്പമല്ല ഇത്. ജഡജീവിയും ഭൂവാസിയുമായ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ നേതാവും, ആത്മീയജീവിയും ഉപരിലോകവാസിയുമായ മലക്ക് വർഗത്തിന്റെ നേതാവും തമ്മിൽ കൂടിയിണങ്ങുവാനുള്ള ഒരസാധാരണ കൂടിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു ഇത്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവും റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതിനപ്പുറം ആ അടുപ്പത്തെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. قَابَ قَوْسَيْنِ എന്ന വാക്കിന് രണ്ട് വില്ലിന്റെ അളവ് അല്ലെങ്കിൽ 'രണ്ട് വില്ലിന്റെ ഞാൺ' എന്ന് വാക്കർത്ഥം. രണ്ട് വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ അങ്ങേയറ്റം അടുത്തുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗമാണിത്. പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഭിന്നമായ പ്രസ്താവനകൾ കാണാമെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം അതാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

﴿ 10 ﴾ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) അടിയാൻ വഹ്‌യ് [ബോധനം] നൽകിയത് (ഒക്കെ) നൽകി.

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

﴿10﴾ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം (അവൻ) വഹ്‌യ് നൽകി إِلَىٰ عَبْدِهِ (തന്റെ) അടിയാൻ مَا أَوْحَىٰ വഹ്‌യ് നൽകിയത്

തമ്മിൽ അങ്ങേയറ്റം അടുത്ത ശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനായ നബി ﷺ ക്ക് ജിബ്‌രീൽ (അ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ബോധനം നൽകി

എന്ന് സാരം. أُوحِيَ എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവായി അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടപ്പുള്ള സർവ്വനാമം (الضمير المستتر) ജിബ്രീലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന നിലക്കാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. അത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും വരാം. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അങ്ങനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിന്റെ സാരം, ജിബ്രീൽ (അ) മുഖാന്തരം അല്ലാഹു തന്റെ അടിയാനായ നബി ﷺ-ന് വഹ്യാൽ നൽകി എന്നുമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ.

﴿11﴾ അദ്ദേഹം (നബി) കണ്ടതിന്റെ ഹൃദയം (നിഷേധിച്ചു) കളവാക്കിയില്ല.

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ﴿١١﴾

﴿12﴾ എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം കാണുന്നതിന്റെ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തോട് നിങ്ങൾ (സംശയിച്ച്) തർക്കം നടത്തുകയോ?!

أَفْتُمِرُونَهُ عَلَىٰ مَا يُرَىٰ ﴿١٢﴾

﴿11﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ കളവാക്കിയില്ല (നിഷേധിച്ചില്ല) എന്ന് അത് (അദ്ദേഹം) കണ്ടത് ﴿12﴾ أَفْتُمِرُونَهُ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങളുദ്ദേഹത്തോട് തർക്കം നടത്തുകയോ, വഴക്കടിക്കുകയോ عَلَىٰ مَا يُرَىٰ അദ്ദേഹം കാണുന്നതിന്റെ പേരിൽ

നബി ﷺ കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ട ആ കാഴ്ചയെപ്പറ്റി വല്ല സംശയമോ, ചാഞ്ചല്യമോ തോന്നി അവിടുന്ന് നിഷേധിച്ചില്ല; അത് യഥാർത്ഥവും സത്യവുമായ അനുഭവമാണെന്ന് ഹൃദയത്തിന് ബോധ്യം വരുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം ദർശനങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ന്യായമല്ല എന്ന് സാരം. എത്രയോ പ്രാവശ്യം ജിബ്രീൽ (അ) നബി ﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് വഹ്യാൽ നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ശബ്ദം കേട്ടും, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, മറ്റ് വിധത്തിലും അത് സംഭവിക്കും. എന്നാൽ മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ കണ്ടതുപോലെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യമേ നബി ﷺ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ഒന്നാമത്തേത് ഭൂമിയിൽ -മക്കയിൽ- വെച്ചുതന്നെ. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഉപരിലോകത്തുവെച്ചുണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ സംഭവത്തെ കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു.

﴿13﴾ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം [നബി] വേറെ ഒരു പ്രാവശ്യത്തി (ലെ വരവി)ലും അദ്ദേഹത്തെ [ജിബ്രീലിനെ] കണ്ടിട്ടുണ്ട്;-

وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾

﴿14﴾ സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹായുടെ [അറ്റത്തെ ഇലന്തമരത്തിന്റെ] അടുക്കൽ വെച്ച്.

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى

﴿15﴾ അതിന്റെ അടുക്കലാണ് ആവാസത്തിന്റെ സ്വർഗം.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى

﴿16﴾ അതായത്, (ആ) ഇലന്തമരത്തെ ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെ) ആവരണം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, [അപ്പോഴാണതുണ്ടായത്.]

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى

﴿17﴾ (നബിക്ക്) കാഴ്ച തെറ്റിപ്പോയില്ല; അത് ക്രമം വിട്ടതുമില്ല.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى

﴿18﴾ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബിന്റെ അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും (പലതും) അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി.

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ

الْكُبْرَى

﴿13﴾ تَزَلَّةٌ ഒരു തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് وَلَقَدْ رَأَى **﴿14﴾** عِنْدَ سِدْرَةِ أُخْرَى വേറെ, മറ്റൊരു ഇലന്തയുടെ അടുക്കൽവെച്ച് **﴿15﴾** അറ്റത്തെ, ഒടുക്കത്തെ **﴿16﴾** അതിനടുക്കലുണ്ട്, അടുക്കലാണ് **﴿17﴾** آيَاتِ رَبِّهِ ആ വാസ(വാസസ്ഥല)ത്തിന്റെ സ്വർഗം **﴿18﴾** مَا يَغْشَى ഇലന്തയെ **﴿19﴾** إِذْ يَغْشَى ആവരണം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, മുടിയ സന്ദർഭം **﴿20﴾** مَا زَاغَ الْبَصَرُ ആവരണം ചെയ്തത്, മുടിയത് (ഒക്കെ) **﴿21﴾** وَمَا طَغَى ക്രമം വിട്ടതുമില്ല, അതിക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല **﴿22﴾** لَقَدْ رَأَى തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ട് **﴿23﴾** مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് **﴿24﴾** الْكُبْرَى അതിമഹത്തായ, ഏറ്റവും വലുതായ

രണ്ടാംപ്രാവശ്യംമിഅ്റാജിൽ (വാനയാത്രയിൽ) വെച്ച് നബി ﷺ ജിബ്രീലി(അ)നെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കണ്ട സംഭവമാണിത്. സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ(سِدْرَةِ الْمُنتَهَى) എന്നാൽ അറ്റത്തെ ഇലന്തവൃക്ഷം എന്ന് വാക്കർത്ഥം. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അദ്യുഗ്യലോകത്തെ വൃക്ഷമായതുകൊണ്ട് ക്വർആനിലോ ഹദീഥിലോ കണ്ടതിൽ കവിഞ്ഞ് അതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായമൊന്നും പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സജ്ജനങ്ങളുടെ ആവാസമാകുന്ന -നിവാസകേന്ദ്രമായ- സ്വർഗം (جنة المأوى) അതിന്റെ അടുക്കലാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന്

അത് ഈ ഭൗതിക ലോകത്തിലെ വ്യക്ഷമല്ല എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

മിഅ്റാജിന്റെ സംഭവം മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം പല മാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ച പല ഹദീഥുകളിലും അതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജിബ്രീൽ (അ) നബി ﷺ യെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഓരോ ആകാശത്തും ചെന്നതും അവിടെവെച്ചുണ്ടായ സംഭവങ്ങളും, കണ്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏഴാമത്തെ ആകാശത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ സംഗതികൾ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

ثم رفعت إلى سدرة المنتهى فإذا نبقها مثل قلال هجر وإذا ورقها مثل اذان القبيلة فلما غشها من أمر ربي ما

غشها تغيرت فما احد من خلق الله يستطيع أن ينعتها من حسنها متفق عليه

(സാരം: പിന്നീട് എന്നെ സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹായിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. നോക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഹജരി(*)ലെ വലിയ തോൽ കൂടങ്ങളെപ്പോലെയും, അതിന്റെ ഇലകൾ ആനയുടെ ചെവികൾപോലെയുമിരിക്കുന്നു! എന്റെ റബ്ബിന്റെ കല്പന- അഥവാ കാര്യം -കളിൽനിന്നും അതിനെ ആവരണം ചെയ്തതെല്ലാം ആവരണം ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതിന് സ്ഥിതിമാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ആർക്കും തന്നെ, അതിന്റെ നന്മ- അഥവാ സൗന്ദര്യം- നിമിത്തം അതിനെ വർണിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.(ബു, മു.) മറ്റൊരു നിവേദനത്തിൽ അതിനെ പല വർണങ്ങളും ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ(متفق) (وغشها الوان لا ادري ما هي الخ -متفق) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്ലിം (റ) മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥിൽ, മുകളിൽനിന്ന് കീഴ്പോട്ട് ഇറങ്ങുന്ന കാര്യങ്ങളും, അടിയിൽനിന്ന് മേൽപ്പോട്ട് കയറുന്ന കാര്യങ്ങളും ചെന്നവസാനിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണ് അതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. വേറെ ചില ഹദീഥുകളിൽ മലക്കുകൾ അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട് ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.)

മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം:

- 1) സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ ഭൂമിയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്ഷമല്ല; അലങ്കാരരൂപത്തിൽ പറയപ്പെട്ടതുമല്ല; ആകാശലോകത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ വ്യക്ഷമാണത്.

(*) ഒരു രാജ്യമാണ് ഹജർ. മദീനയുടെ അടുത്തും, യമനിലും മറ്റും ഇതേ പേരിലുള്ള രാജ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ ഏതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് തീർത്തു പറയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്.

2) പല വൻകാര്യങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, വിവിധ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു മഹത്തായ കേന്ദ്രമാണത്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിന് അറ്റത്തെ ഇലന്തമരംഎന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ആ പേർ നൽകപ്പെട്ടത്.

3) 16 -ാം വചനത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യ വ്യാഖ്യാനമായി ആ വൃക്ഷത്തെ പറ്റി പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ കണ്ട വിവരങ്ങളെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും മാത്രം അറിയാവുന്ന എത്രയോ വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കാഴ്ചകളും അന്ന് റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കാഴ്ചകൾ നിമിത്തം അവിടുത്തേക്ക് എന്തെങ്കിലും പാകപ്പിഴവോ, അമളിയോ പിണഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് എല്ലാം ശരിക്ക് ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 17, 18 വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മിഅ്റാജിന്റെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും, അതിൽ യുക്തിവാദക്കാർക്ക് അനുകൂലിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഇലിൽവെച്ച് നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നബി തിരുമേനി ﷺ ക്ക് യാതൊരു പിഴവും പറ്റിയിട്ടില്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വഹ്യ് പ്രകാരമാണ് അവിടുന്ന് പ്രബോധനം നടത്തുന്നത്. വഹ്യ് ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണ്, മറ്റാരും പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല ഉന്നത പദവികളും സിദ്ധിച്ച മഹാനാണ് തിരുമേനി, എന്നൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അതെല്ലാം വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്ശികുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

﴿ 19 ﴾ എന്നാൽ , നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ ലാത്തയെയും ഉസ്സായെയും.

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

﴿20﴾ മറ്റേ മൂന്നാമത്തേതായ മനാത്തിനെയും?!

وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةِ الْآخَرَىٰ ﴿٢٠﴾

﴿19﴾ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ اللَّاتَ ലാത്തയെ وَالْعُزَّىٰ ഉസ്സായെയും ﴿20﴾ وَمَنْوَةَ മനാത്തിനെയും وَالثَّالِثَةَ മൂന്നാമത്തേതായ الْآخَرَىٰ മറ്റേ, വേറെ

മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച ഇവയെപ്പറ്റി നിങ്ങളൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കെന്താണ് പറയാവാനുള്ളത്? കേൾക്കട്ടെ! എന്ന് സാരം.

അറബികൾ ആരാധ്യദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന നിരവധി ദൈവങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള മൂന്നെണ്ണമാണ് ഇവ. ലാത്ത(اللات) മകീഫ് (مكيف) ഗോത്രക്കാരുടെ വക താഇഫിലെ ഒരു വിഗ്രഹമാണ്. മുൻകാലത്ത് ഹജ്ജിന് പോകുന്നവർക്ക് ഗോതമ്പത്തരികൊണ്ട് ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യന്റെ സ്മാരകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു അത്. ഉസ്സാ (العزى) ഒരു പ്രത്യേക ആരാധ്യവ്യക്തയായിരുന്നു. അതിന്മേൽ ഒരു ക്ഷേത്രവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മക്കയുടെയും, താഇഫിന്റെയും ഇടയിൽ നഖ്ലഃ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള അതിനെ ക്വറൈശികൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. മക്കയുടെയും മദീനയുടെയും ഇടയിൽ മുശല്ലൽ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു മനാത്ത് (منة). ഹുദൈൽ, ഖുസാഅ, ഔസ്, ഖസ്റജ് മുതലായ ഗോത്രക്കാരുടെ വിഗ്രഹമായിരുന്നു അത്. മറ്റേ മൂന്നാമത്തേത്എന്ന വിശേഷണം അവയെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പല വിഗ്രഹങ്ങളും ചില മലക്കുകളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളാണെന്നും, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നുമായിരുന്നു മുശ്റികുകളുടെ സങ്കല്പം. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കുന്നു:-

﴿21﴾ നിങ്ങൾക്ക് ആണും, അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പെണ്ണുമോ?!

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾

﴿22﴾ അത് -എന്നാൽ (അങ്ങനെയൊന്നിടയിൽ) -നീതികെട്ട ഒരു ഓഹരിയത്രെ!

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾

﴿21﴾ നിങ്ങൾക്കോ الذَّكَرُ ആണ് അല്ലെങ്കിൽ അവന് الْأُنثَى പെണ്ണും ﴿22﴾ തِلْكَ അത് إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ, അങ്ങനെയൊന്നിടയിൽ قِسْمَةٌ ഒരോഹരിയാണ്, പകാണ് ضِيزَى നീതികെട്ട, അക്രമപരമായ

വ്യാജവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലും വേണ്ട അല്പമെങ്കിലും നീതി?! എനി, ആ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥനില എന്താണെന്നോ?-

﴿23﴾ അവ, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നാമകരണം ചെയ്ത ചില പേരുകളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃതലക്ഷ്യവും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ

അവർ [ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ] ഉഘാതെയും, (സ്വന്തം) മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും മല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. (വാസ്തവത്തിൽ) തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്ന് അവർക്ക് നേർമാർഗം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും. [എന്നിട്ടും അവർ അവയെ കൈവിടുന്നില്ല!]

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى
الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ
أَهْدَى

﴿24﴾ അതല്ല, മനുഷ്യന് അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നത് (ഒക്കെ) ഉണ്ടെന്നോ?!

أَمْ لِلِإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى

﴿25﴾ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് പരലോകവും, ആദ്യലോക [ഇഹലോക]വും.

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

﴿23﴾ അവയല്ല *إِلَّا أَسْمَاءُ* ചില പേരുകളല്ലാതെ നിങ്ങളവർക്ക് നാമകരണം ചെയ്തു, പേരുവെച്ചതായ *أَنْتُمْ* നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും *مَا أَنْزَلَ اللَّهُ* അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല, അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല *بِ* അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി *مِنْ سُلْطَانٍ* ഒരു അധികൃതലക്ഷ്യവും, പ്രമാണവും *إِنْ يَتَّبِعُونَ* അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല *إِلَّا الظَّنَّ* ഉഘാതെയല്ലാതെ *وَمَا تَهْوَى* ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും മനസ്സുകൾ *وَلَقَدْ جَاءَهُمْ* തീർച്ചയായും അവർക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ റബ്ബികൾ നിന്ന് *أَهْدَى* നേർമാർഗം, മാർഗദർശനം ﴿24﴾ *أَمْ لِلِإِنْسَانِ* അതല്ല മനുഷ്യനുണ്ടോ *مَا تَمَنَّى* അവൻ വ്യാമോഹിച്ചത്, കൊതിച്ചത് ﴿25﴾ *فَلِلَّهِ* എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണ് *الْآخِرَةُ* അവസാനത്തെ (പര) ലോകം *وَالْأُولَى* ആദ്യത്തെ (ഇഹ) ലോകവും

ഇവരുടെ നയം കണ്ടാൽ, മനുഷ്യൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെല്ലാം അവന് ചെയ്യാം, അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നതെല്ലാം അവന് നേടാം എന്നാണ് തോന്നുക. പക്ഷേ, ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തുമുള്ള എല്ലാ ഉടമാധികാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവൻ കല്പിച്ചതനുസരിച്ചെ മനുഷ്യന് എന്തും ചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ളു. അവൻ നൽകുന്നതേ ആർക്കും ലഭിക്കുകയുമുള്ളൂ എന്ന് സാരം. വിശ്രഹങ്ങൾ മലക്കുകളുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്, അവ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശയും രക്ഷയും നൽകും എന്നാണല്ലോ അവരുടെ വാദം. അതിന്റെ നിരർത്ഥത അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

വിഭാഗം- 2

﴿26﴾ ആകാശങ്ങളിൽ എത്രയോ മലക്കുകളുണ്ട്, അവരുടെ ശുപാർശ ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് (ശുപാർശ ചെയ്യുവാൻ) അവൻ അനുവാദം നൽകിയതിന് ശേഷമല്ലാതെ

﴿ وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ

لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن

بَعَدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ

وَيَرْضَى ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ فِي السَّمَوَاتِ مَلَكَ ഉണ്ട്, എത്രയാണുള്ളത് മലക്കുകളായിട്ട്. ആകാശങ്ങളിൽ لَا تُغْنِي ഉപകരിക്കയില്ല, പര്യാപ്തമാകയില്ല شَفَاعَتُهُمْ അവരുടെ ശുപാർശ شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും بَعَدَ إِلَّا ശേഷമല്ലാതെ أَنْ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതിന് اللهُ അല്ലാഹു يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَرْضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന

ആകാശത്ത് കണക്കറ്റ മലക്കുകളുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ആദരണീയരായ അടിയാൻമാരുമാണ്. (بل عباد مكرمون) എന്നാലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ- അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ- ആർക്കും ശുപാർശ ചെയ്യാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും, തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും അല്ലാതെ ശുപാർശ ചെയ്യാൻ അവൻ ആരെയും അനുവദിക്കുകയില്ല. അനുവാദമില്ലാത്ത ശുപാർശകൊണ്ട് ഫലവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ആ മലക്കുകളുടെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടോ അവർക്ക് ശുപാർശ ചെയ്ത് രക്ഷ നൽകുന്നു?!

﴿27﴾ നിശ്ചയമായും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, പെൺവർഗത്തിന്റെ നാമകരണം (പോലെ) മലക്കുകൾക്ക് നാമകരണം ചെയ്തുവരുന്നു.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

لَيَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً

الْأُنثَى ﴿٢٧﴾

﴿28﴾ അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ലതാനും, അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. ഊഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല.

وَمَا هُمْ بِمِنِّ عِلْمٍ إِنَّ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ

لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

﴿27﴾ നിശ്ചയമായും ഒരുക്കൂട്ടർ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത പരലോകത്തിൽ അവർ നാമകരണം ചെയ്യുന്നു, പേരുവെക്കുന്നു الْمَلَكِ الْمَلَكَةِ മലക്കുകൾക്ക് تَسْمِيَةَ الْأَنْثَى പെണ്ണിന്റെ നാമകരണം. പെണ്ണിന് പേരുവെക്കുന്ന പ്രകാരം ﴿28﴾ وَمَا هُمْ അവർക്ക് ഇല്ലതാനും مِنْ عِلْمٍ അതിനെപ്പറ്റി അറിവും അവിടുന്ന് പിൻപറ്റുന്നില്ല إِلَّا الظَّنَّ ഊഹത്തെയല്ലാതെ നിശ്ചയമായും ഊഹമാകട്ടെ لَا يُغْنِي പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല (ഉപകരിക്കുകയില്ല) مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു, കാര്യത്തിന് شَيْئًا ഒന്നും, യാതൊന്നും

ആ മുശ്ശികുകളുടെ ആദ്യത്തെ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതോടൊപ്പം മലക്കുകളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നും, അവർ സ്ത്രീകളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളുടേതായ നാമവിശേഷണങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ന്യായത്തെയും, അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, ഊഹത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്താനും അത്. സു: സുഖ്റുഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: പരമകാര്യത്തിന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്ന മലക്കുകളെ അവർ പെണ്ണുങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന് ഇവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്നുവോ? അവരുടെ (ആ) സാക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ۱۹: الزخرف - جعلوا الملكة الذين هم عباد الرحمن الخ

﴿28﴾ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (ഊഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല. എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പൊതു തത്വമാകുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും തക്കതായ രേഖയും ലക്ഷ്യവും തന്നെ വേണം. അഥവാ ഊഹമോ ധാരണയോ പോര. കാരണം ഊഹങ്ങളിൽ മിക്കതും അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരിക്കും. നബി ﷺ പറയുന്നു: إياكم والظن وإن الظن أكذب الحديث: (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. കാരണം, ഊഹം വർത്തമാനത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കളവായതാകുന്നു.) (ബു.)

കയും ചിന്തിക്കുകയുമുള്ളൂ. അവയെക്കുറിച്ചല്ലാത്ത ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ് ഇത്. നബി ﷺ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന നാമും പ്രാർത്ഥിക്കുക. അല്ലാഹുവേ, ഇഹലോകത്തെ ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന മനോവിചാരമാക്കരുതേ; ഞങ്ങളുടെ അറിവിന്റെ ആകെത്തുകയും ആക്കരുതേ! (اللهم لا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا مبلغ علمنا)

﴿31﴾ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). തിന്മ ചെയ്തവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അത്).

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا

بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ

أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾

﴿31﴾ اللهُ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി الَّذِينَ أَسْتَوُوا തിന്മ ചെയ്തവർക്ക് بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച്, പ്രവർത്തിച്ചതിന് وَيَجْزِيَ പ്രതിഫലം നൽകുവാനും الَّذِينَ أَحْسَنُوا നന്മ (സുകൃതം) ചെയ്തവർക്ക് بِالْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതിനെ

ഏറ്റവും നല്ലത് (الحسنى) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ. നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ സ്വഭാവം എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണുക:-

﴿32﴾ (അതെ) വലിയ പാപങ്ങളും, നീചവൃത്തികളും (തീരെ) വിട്ടുകന്ന് നിൽക്കുവാൻ. [ഇവരാണ് നന്മ ചെയ്യുന്നവർ.] നിസ്സാരമായതൊഴികെ. [അത് സംഭവിക്കാം.] നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് (പാപം) പൊറുക്കുന്നതിൽ വിശാലനാകുന്നു.

الَّذِينَ تَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ

وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ

رَبَّكَ وَاسِعٌ الْمَغْفِرَةِ

നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിപ്പിച്ച അവസരത്തിലും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ ഗർഭസ്ഥ ശിശുക്കളായിരിക്കുമ്പോഴും (എല്ലാംതന്നെ) അവൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം (പരിശുദ്ധരാക്കി) വളർത്തിക്കാട്ടരുത്. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ

الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ

أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اتَّقَى

﴿32﴾ **كَبِيرَ الْاٰثِمِ** വലിയ പാപങ്ങളെ **الَّذِيْنَ تَجْتَبِوْنَ** (ദുഷ്ട)പ്രവൃത്തികളെയും **وَالْفَوْحِشَ** (തുച്ഛമായ) നിസ്സാരമായ (തുച്ഛമായ)ത് ഒഴികെ...അല്ലാത്ത **اِنَّ رَبَّكَ** നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് **الْمَغْفِرَۃٌ** പാപമോചനം വിശാലമായവനാണ് **هُوَ اَعْلَمُ** അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് **اِذْ اَنْشَاَكُمْ** നിങ്ങളെ ഉൽഭവിപ്പിച്ച (ഉണ്ടാക്കിയ) സന്ദർഭങ്ങളിൽ **اِذْ اَنْتُمْ** ഭൂമിയിൽനിന്ന് **اَلْاَرْضِ** ഗർഭസ്ഥശിശുക്കൾ **فِي بُطُوْنِ** വയറുകളിൽ **اُمَّهَاتِكُمْ** നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ **فَلَا تُزَكُّوْا** എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ വളർത്തരുത്, പരിശുദ്ധമാക്കിക്കാട്ടരുത്, പ്രശംസിച്ചു പറയരുത് **اَنْفُسَكُمْ** നിങ്ങളെത്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ **هُوَ اَعْلَمُ** അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് **بِمَنْ اتَّقَى** സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവനെ (ഭയഭക്തിയുള്ളവനെ)പ്പറ്റി

നിങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങൾ ആദിയായവയും, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ നന്മകളും പരിശുദ്ധതയും എടുത്തുകാട്ടി ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യാനും വളർത്തിക്കാട്ടുവാനും മുതിരരുത് എന്ന് സാരം. അബൂസലമയുടെ മകൾ സൈനബി (زَيْنَبُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ-رض) നു അവരുടെ വീട്ടുകാർ ബർറഃ (برّة = പുണ്യവതി) എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തപ്പോൾ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: **لا تزكوا أنفسكم ان الله اعلم بأهل البر منكم-مسلم** (നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം വളർത്തിപ്പറയരുത്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിലുള്ള പുണ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്) ഞങ്ങൾ എന്താണ് അവൾക്ക് പേര് നൽകേണ്ടതെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി സൈനബഎന്ന് നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (മുസ്ലിം). ഒരു മനുഷ്യൻ ഉഥ്മാൻ (റ)ന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മിക്ദാദ് (مقداد بن الاسود-رض) അയാളുടെ മുഖത്ത് മണ്ണ് വാരിയിട്ടുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ

പറഞ്ഞു: അധികപ്രശംസ നടത്തുന്നവരെ കണ്ടാൽ, അവരുടെ മുഖത്ത് മണ്ണുവാരിയിടുവാൻ ഞങ്ങളോട് നബി ﷺ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (മുസ്ലിം)

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും പ്രതിഫലം ലിക്കുന്ന സുകൃതവാൻമാരുടെ സവിശേഷതയായി അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ വല്ല നിസ്സാര തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയേക്കാമെന്നല്ലാതെ വലിയ പാപങ്ങളോ, നീചവൃത്തികളോ ആയ യാതൊന്നും അവർ ചെയ്കയില്ല. അതിൽനിന്നെല്ലാം അവർ തീരെ അകന്ന് നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇതാണത്: പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടതോ, കർശനമായി വിരോധിച്ചതോ ആയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വലിയ പാപങ്ങളിലും (كَبَائِرِ الْإِنَّمِ)ലും, നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നീചവൃത്തികളിലും (الفواحش)ലും ഉൾപ്പെടുന്നു. പൊതുവിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ പക്കൽ സാധാരണഗതിയിൽ വന്നുപിണഞ്ഞേക്കുന്ന ലഘുവായ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളാണ് നിസ്സാരപാപങ്ങൾ (المم) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മഹാപാപങ്ങളിലും, നീചവൃത്തികളിലും അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നവരുടെ പക്കൽ വന്നേക്കാവുന്ന ചെറുപാപങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കും എന്ന് താൽപര്യം. ഈ ആശയം മറ്റൊരു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: أَنْ تَجْتَبُوا الْكِبَائِرَ مَا تَتَّهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَتَدْخُلُكُمْ نَدْحًا كَرِيمًا-النساء: 31 (സാരം: നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കപ്പെടുന്ന വലിയ കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകന്ന് നിൽക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ നിങ്ങൾക്ക് നാം മുടിവെച്ച്- പൊറുത്ത്-തരുകയും, നിങ്ങളെ മാനുഷമായ പ്രവേശന സ്ഥാനത്ത് നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. (4 : 31.) പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല, മാനുഷമായ സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നുകൂടി ഇതിൽ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പാപം പൊറുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ വിശാലത കാണിക്കുന്നവനാണ് നിന്റെ റബ്ബ് (إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ) എന്ന് ഇവിടെയും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുത്തു തരട്ടെ. ആമീൻ.